

GİDERLERLE İLGİLİ ÖZEL DOSYALAR

**İŞ KAZASINDA ÖDENEN ZARAR ZİYAN VE TAZMİNATLAR
GİDER OLARAK DİKKATE ALINABİLİR Mİ?**

**ÖZEL DOSYA
NO:28**

Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 6'ncı maddesinde, kurumlar vergisinin, mükelleflerin bir hesap dönemi içinde elde ettikleri, safi kurum kazancı üzerinden hesaplanacağı; safi kurum kazancının tespitinde Gelir Vergisi Kanununun ticari kazanç hakkındaki hükümlerinin uygulanacağı belirtilmiştir. Gelir Vergisi Kanunu'nun ticari kazançtan indirilebilecek giderlerin düzenlendiği 40. maddesinin 3.bendinde "İşle ilgili olmak şartıyla, mukavelemeye veya ilama veya kanun emrine istinaden ödenen zarar, ziyan ve tazminatlar" indirilecek giderler arasında sayılmıştır. Ayrıca 41. maddesinin 5. bendinde de "Her türlü para cezaları ve vergi cezaları ile teşebbüs sahibinin suçlarından doğan tazminatlar (Akitlerde ceza şartı olarak derpiş edilen tazminatlar cezai mahiyette tazminat sayılmaz.)" gider olarak dikkate alınmayacağı hüküm altına alınmıştır. Ayrıca Kurumlar Vergisi Kanunu'nun Kabul Edilmeyen İndirimler başlıklı 11. maddesinin g bendinde belirtildiği üzere "Sözleşmelerde ceza şartı olarak konulan tazminatlar hariç olmak üzere kurumun kendisinin, ortaklarının, yöneticilerinin ve çalışanlarının suçlarından doğan maddi ve manevi zarar tazminat giderleri" kurum kazancının tespitinde indirim olarak kabul edilmemektedir.

Herhangi bir zarar ziyan ve tazminatın gider yazılabilmesi için;

- İşle ilgili olmalı,
- Mukavelemeye, ilama veya kanun emrine dayanmalı.
- Teşebbüs sahibinin suçundan kaynaklanmamalıdır.

Ödenen tazminat yukarıdaki şartları taşıyorsa işletme için bir gider niteliği taşıyacaktır. Tazminatı alan içinde bir gelir olacaktır.

İşverenin belirli bir oranda kusurunun bulunduğu durumlarda hükmedilen tazminatlarda durumun nasıl olacağını irdelemek gerekmektedir. Bu tür durumlarda işverenin kusurlu bulunduğu orana isabet eden tazminat tutarının gider niteliği taşımayacağı ancak kusursuz olduğu orana isabet eden tutarın gider yazılabileceği konusunda çeşitli muktezalar bulunmaktadır. Bunun dayanağı ise tamamen kanunun lafzından hareketle görüş bildirilmiş olmasıdır. Görüşümüz bu hareket noktasının doğru olduğu yönündedir. (18.03.1993 B.07.0.GEL.0.73/113-1502-18773, B.07.4.DEF.0.06.11/KVK-13014)